

V Bruselu dne 31.1.2019
C(2019) 644 final

Pokyny

Zákaz dovozu a vývozu luxusního zboží podle nařízení Rady (EU) 2017/1509 (omezující opatření vůči Korejské lidově demokratické republice)

Zákaz dovozu a vývozu luxusního zboží podle nařízení Rady (EU) 2017/1509 (omezující opatření vůči Korejské lidově demokratické republice)

Rada bezpečnosti OSN omezující opatření vůči Korejské lidově demokratické republice (dále jen „KLDR“) uložila poprvé v roce 2006. Režim sankcí vůči KLDR dále posílily následné rezoluce Rady bezpečnosti OSN a autonomní sankce EU. Opatření OSN a autonomní opatření EU jsou zahrnuta v platném znění rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/849 ze dne 27. května 2016 o omezujících opatřeních vůči KLDR a nařízení Rady (EU) 2017/1509 ze dne 30. srpna 2017 o omezujících opatřeních vůči KLDR.

Toto sdělení je koncipováno jako pokyny Komise a ujasňuje, jak Komise chápe článek 10 nařízení, tj. uplatňování zákazu vývozu a dovozu luxusního zboží, pro účely jednotného provádění vnitrostátními orgány a dotčenými stranami¹. Cílem pokynů je odpovědět na určité otázky, na které byla Komise upozorněna. Pokud by se objevily další otázky, může Komise tyto pokyny zrevidovat nebo rozšířit.

Zákaz dovozu a vývozu luxusního zboží

Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1718 (2006) jako právní základ pro zákaz vývozu luxusního zboží

Podle odst. 8 písm. a) bodu iii) rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1718 (2006) mají všechny členské státy povinnost bránit přímým nebo nepřímým dodávkám, prodeji nebo převodu luxusního zboží do KLDR přes jejich území nebo jejich státními příslušníky nebo za použití plavidel plujících pod jejich vlajkou nebo jejich letadel, a to bez ohledu na to, zda pochází z jejich území.

Odstavec 23 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2094 (2013), odstavec 39 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2270 (2016) a odstavec 5 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2321 (2016) opět potvrdily opatření uložená v odst. 8 písm. a) bodu iii) rezoluce č. 1718 (2006) a upřesnily, že termín luxusní zboží **zahrnuje kromě jiného předměty uvedené** v jejich příslušných přílohách.

Oznámení č. 3 týkající se pomoci při provádění vydané výborem Rady bezpečnosti zřízeným podle rezoluce č. 1718 (2006) uznává odpovědnost členských států (v případě EU odpovědnost Unie) stanovit svou vlastní vnitrostátní [„EU“] definici **dalšího luxusního zboží**, přičemž nabádá členské státy, aby braly v potaz určité zásady a faktory týkající se uplatňování kontrol luxusního zboží.

Nařízení (EU) 2017/1509 jako právní základ pro zákaz vývozu podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1718 (2006) a pro autonomní zákaz dovozu ze strany EU

¹ Účelem tohoto sdělení není pojednávat vyčerpávajícím způsobem o všech ustanoveních nebo vytvořit nová legislativní pravidla. Komise pod kontrolou Soudního dvora Evropské unie dohlíží na uplatňování práva Unie. Podle zakládajících smluv může právně závazný výklad aktů vydávaných orgány Unie podávat pouze Soudní dvůr Evropské unie.

Podle čl. 10 odst.1 písm. a) nařízení (EU) 2017/1509 se zakazuje vývoz, jak je stanoveno v odst. 8 písm. a) bodu iii) rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1718 (2006), a podle čl. 10 odst.1 písm. b) se zakazuje dovoz jako další vlastní opatření ze strany EU:

„Článek 10

1. Zakazuje se:

a) přímo či nepřímo prodávat, dodávat, převádět nebo vyvážet do KLCDR luxusní zboží uvedené v příloze VIII;

b) přímo či nepřímo dovážet, nakupovat nebo převádět z KLCDR luxusní zboží uvedené v příloze VIII, ať již pochází z KLCDR, či nikoli.

2. Zákaz stanovený v odst. 1 písm. b) se nevztahuje na osobní potřeby cestujících osob nebo na zboží neobchodní povahy určené k osobnímu užití cestujícími osobami obsažené v jejich zavazadlech.

3. Zákazy stanovené v odstavci 1 se nevztahují na zboží nezbytné pro služební účely diplomatických misí či konzulárních úřadů členských států v KLCDR nebo mezinárodních organizací požívajících výsad podle mezinárodního práva nebo pro osobní potřeby jejich pracovníků.

4. Příslušné orgány členských států mohou za podmíněk, které považují za vhodné, povolit transakci, jedná-li se o zboží uvedené v bodě 17 přílohy VIII, pokud je zboží určeno pro humanitární účely.“

Příloha VIII nařízení (EU) 2017/1509 obsahuje seznam luxusního zboží, na které se tento zákaz dovozu a vývozu vztahuje, uvádějící 22 různých kategorií zboží, celkem přes 300 položek, včetně všech příslušných kódů nomenklatury.

Poslední přezkum tohoto seznamu byl proveden v listopadu 2017 a jeho výsledkem bylo nařízení Rady (EU) 2017/2062 ze dne 13. listopadu 2017, kterým se mění nařízení (EU) 2017/1509. Několik subjektivních kvalifikátorů (např. „vysoce kvalitní“) bylo v důsledku toho nahrazeno nominálními hodnotami (prahová hodnota) a u některých kategorií byla prahová hodnota zrušena, což vedlo k úplnému zákazu. Skupina odborníků OSN ve své [zprávě S/2018/171](#) ze dne 5. března 2018 uznala, že tato změna posílila provádění omezujících opatření vůči KLCDR.

Pokyny k provádění přílohy VIII nařízení Rady (EU) 2017/1509

Provádění pojmu „luxusní zboží“ v právních předpisech EU vyžaduje vytvoření konkrétnějších kategorií, jako jsou doutníky, kaviár a výrobky z usně. Kategorie odrážejí luxusní vlastnosti příslušných výrobků. Je-li to nutné, zahrne se do definice kategorie prahová hodnota, aby se vyloučilo zboží, které do dané kategorie spadá, ale samo o sobě nemá povahu luxusního zboží. Tato prahová hodnota platí pro nové i použité zboží. U každé kategorie je uveden seznam kódů nomenklatury. Rozsah některých kódů zasahuje i mimo oblast jejich kategorie. V takových případech je před kódem uvedeno „ex“. Naopak pokud je rozsah kódu

plně pokryt jeho kategorií, „ex“ uvedeno není. V druhém případě podléhá zákazů všechno zboží uvedené u daného kódu.

Například u kategorie „8) *Kabáty v hodnotě překračující 75 EUR za kus, nebo jiné oděvy, oděvní doplňky a obuv (bez ohledu na použitý materiál) v hodnotě překračující 20 EUR za kus*“:

- „ex 4203 00 00 *Oděvy a oděvní doplňky z přírodní nebo kompozitní usně*“
znamená, že na všechny položky, které spadají pod kód 4203 00 00, se vztahuje zákaz, pokud odpovídají popisu kategorie (tj. *Kabáty v hodnotě překračující 75 EUR za kus, nebo jiné oděvy, oděvní doplňky a obuv (bez ohledu na použitý materiál) v hodnotě překračující 20 EUR za kus*).
- „6112 20 00 *Lyžařské kombinézy a komplety*“
znamená, že je zahrnuto veškeré zboží spadající pod tento kód (tj. spadá do popisu dané kategorie).

Kódy nomenklatury pocházejí z kombinované nomenklatury, jak je definována v čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku a stanovena v příloze I uvedeného nařízení, platné v době vyhlášení tohoto nařízení a obdobně ve znění pozdějších předpisů.

Kontroly nákladu včetně osobních zavazadel a odbavených zavazadel

Článek 38 nařízení (EU) 2017/1509 stanoví podmínky pro kontroly nákladu včetně osobních zavazadel a odbavených zavazadel, jejichž cílem je zajistit, aby neobsahovala předměty zakázané rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 1718 (2006) a všemi následnými příslušnými rezolucemi, jakož i samotným nařízením (EU) 2017/1509:

„Článek 38

1. Náklad, včetně osobních zavazadel a odbavených zavazadel, nacházející se na území Unie nebo přepravovaný přes Unii, včetně nákladu na letištích, v námořních přístavech a svobodných pásmech ve smyslu článků 243 až 249 nařízení (EU) č. 952/2013, podléhá kontrole s cílem zajistit, aby neobsahoval předměty zakázané rezolucemi Rady bezpečnosti OSN č. 1718 (2006), č. 1874 (2009), č. 2087 (2013), č. 2094 (2013), č. 2270 (2016), č. 2321 (2016) nebo č. 2371 (2017) nebo tímto nařízením, pokud:

a) náklad pochází z KLCDR;

b) náklad je určen pro KLCDR;

c) náklad byl zprostředkován KLCDR nebo jejími státními příslušníky nebo osobami či subjekty jednajícími jejich jménem či na jejich pokyny nebo subjekty, které jsou jimi vlastněny nebo ovládány;

d) náklad byl zprostředkován osobami, subjekty nebo orgány uvedenými na seznamu v příloze XIII;

e) náklad se přepravuje lodí plující pod vlajkou KLCDR nebo letadlem registrovaným v KLCDR nebo lodí či letadlem bez státní příslušnosti.

2. Jestliže náklad na území Unie nebo přepravovaný přes její území, včetně letišť, námořních přístavů a svobodných pásem, nespadá do oblasti působnosti odstavce 1, podléhá kontrole, pokud existují oprávněné důvody k domněnce, že může obsahovat věci, jejichž prodej, dodávky, převod nebo vývoz jsou tímto nařízením zakázány, a to za těchto okolností:

a) náklad pochází z KLCDR;

b) náklad je určen pro KLCDR; nebo

c) náklad byl zprostředkován KLCDR nebo jejími státními příslušníky nebo osobami či subjekty jednajícími jejich jménem.

3. Odstavci 1 a 2 není dotčena nedotknutelnost a ochrana diplomatické a konzulární pošty podle Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z roku 1961 a Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z roku 1963.

4. Je zakázáno poskytovat plavidlům KLCDR služby spojené se zásobováním palivem či zásobováním lodí nebo jakékoliv jiné služby, mají-li poskytovatelé služeb k dispozici informace, včetně těch, které poskytují příslušné celní orgány na základě informací před příjezdem nebo odjezdem podle čl. 9 odst. 1, které opravňují k domněnce, že tato plavidla přepravují věci, jejichž dodávka, prodej, převod či vývoz je zakázán podle tohoto nařízení, ledaže jsou tyto služby nezbytné pro humanitární účely.

Pokud jde o diplomatické a konzulární vztahy, obecná zásada spočívá v tom, že všechny osoby požívající diplomatické a konzulární výsady by měly dodržovat právní předpisy přijímajícího státu (článek 41 Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z roku 1961 a článek 55 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z roku 1963). Nařízení (EU) 2017/1509, které v článku 52 zahrnuje ustanovení o zamezení obcházení předpisů, je součástí právních předpisů členských států, a pracovníci KLCDR požívající diplomatických a konzulárních výsad a imunit by se jím proto měli řídit.

Jak je uvedeno v čl. 38 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1509, diplomatická a konzulární pošta, která může obsahovat pouze diplomatické dokumenty nebo předměty určené pro úřední použití, jsou od kontroly osvobozeny, s výhradou ustanovení Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z roku 1961 a Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z roku 1963:

Podle čl. 27 odst. 3 Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z roku 1961 se diplomatická pošta nesmí otevírat ani zadržovat.

Podle čl. 35 odst. 3 Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích z roku 1963 se konzulární pošta nesmí otevírat ani zadržovat. Pokud však mají příslušné orgány přijímajícího státu závažný

důvod domnívat se, že pošta obsahuje něco jiného než korespondenci, dokumenty nebo předměty, mohou požádat, aby poštu v jejich přítomnosti otevřel pověřený zástupce zasílajícího státu. Pokud orgány zasílajícího státu tuto žádost zamítnou, vrátí se zásilka do místa původu.

Na osobní zavazadla diplomatických zástupců, která nesmějí být zaměňována s diplomatickou a konzulární poštou, se výjimka podle čl. 38 odst. 3 nařízení (EU) 2017/1509 nevztahuje.

Podle ustanovení čl. 36 odst. 2 Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z roku 1961 osobní zavazadlo diplomatického zástupce nepodléhá kontrole, ledaže jsou vážné důvody k domněnce, že obsahuje mimo jiné předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán právem přijímajícího státu. Tato kontrola se provádí pouze za přítomnosti diplomatického zástupce nebo jeho zplnomocněného zástupce.

Pojem „osobní zavazadla“ používaný ve Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích z roku 1961 zahrnuje osobní zavazadla, odbavená zavazadla a náklad (kontejnery) diplomatických zástupců.

Případová studie: Kontrola nákladu, včetně osobních zavazadel a odbavených zavazadel náležejících diplomatům KLCDR navracejícím se do KLCDR:

Na náklad diplomata navracejícího se do KLCDR se vztahují následující ustanovení:

Podle čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2017/1509 se zakazuje dodávat, převádět nebo vyvážet do KLCDR luxusní zboží bez ohledu na jeho povahu (komerční nebo nekomerční), pokud se nejedná o zboží pro účely uvedené v čl. 10 odst. 3.

Článek 38 nařízení (EU) 2017/1509 stanoví kontrolu nákladu bez ohledu na postavení jeho vlastníka (může být diplomat či nikoliv) nebo povahu (komerční nebo nekomerční), jejímž cílem je – mimo jiné – zabránit dodávkám, převodu nebo vývozu zakázaných předmětů, včetně luxusního zboží, do KLCDR.

Článek 52 nařízení (EU) 2017/1509 zakazuje vědomou a úmyslnou účast na činnostech, jejichž cílem nebo výsledkem je obcházení zákazů obsažených v tomto nařízení. V čl. 36 odst. 2 Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z roku 1961 je však stanoveno, že osobní zavazadla diplomatického zástupce mohou být kontrolována pouze za určitých okolností („závažné důvody“) a kontrola může být prováděna pouze za přítomnosti dotčeného diplomatického zástupce nebo jeho zplnomocněného zástupce.

Při posuzování existence takových závažných důvodů hraje významnou úlohu to, že Rada bezpečnosti OSN poukázala na skutečnost, že KLCDR zneužívá výsady a imunity přiznané na základě Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z roku 1961 k obcházení sankcí. Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2094 (2013) (odstavec 24) v této souvislosti vyzývá členské státy, aby zachovávaly *zvýšenou obezřetnost* vůči diplomatickým pracovníkům KLCDR, aby těmto osobám zabránily přispívat k vyhýbání se opatřením uloženým příslušnými rezolucemi.

